

LAAT JE MEENEMEN DOOR JE FANTASIE

IN DE GEPASSIONEERDE WERELD VAN HÉLÈNE TERLIEN

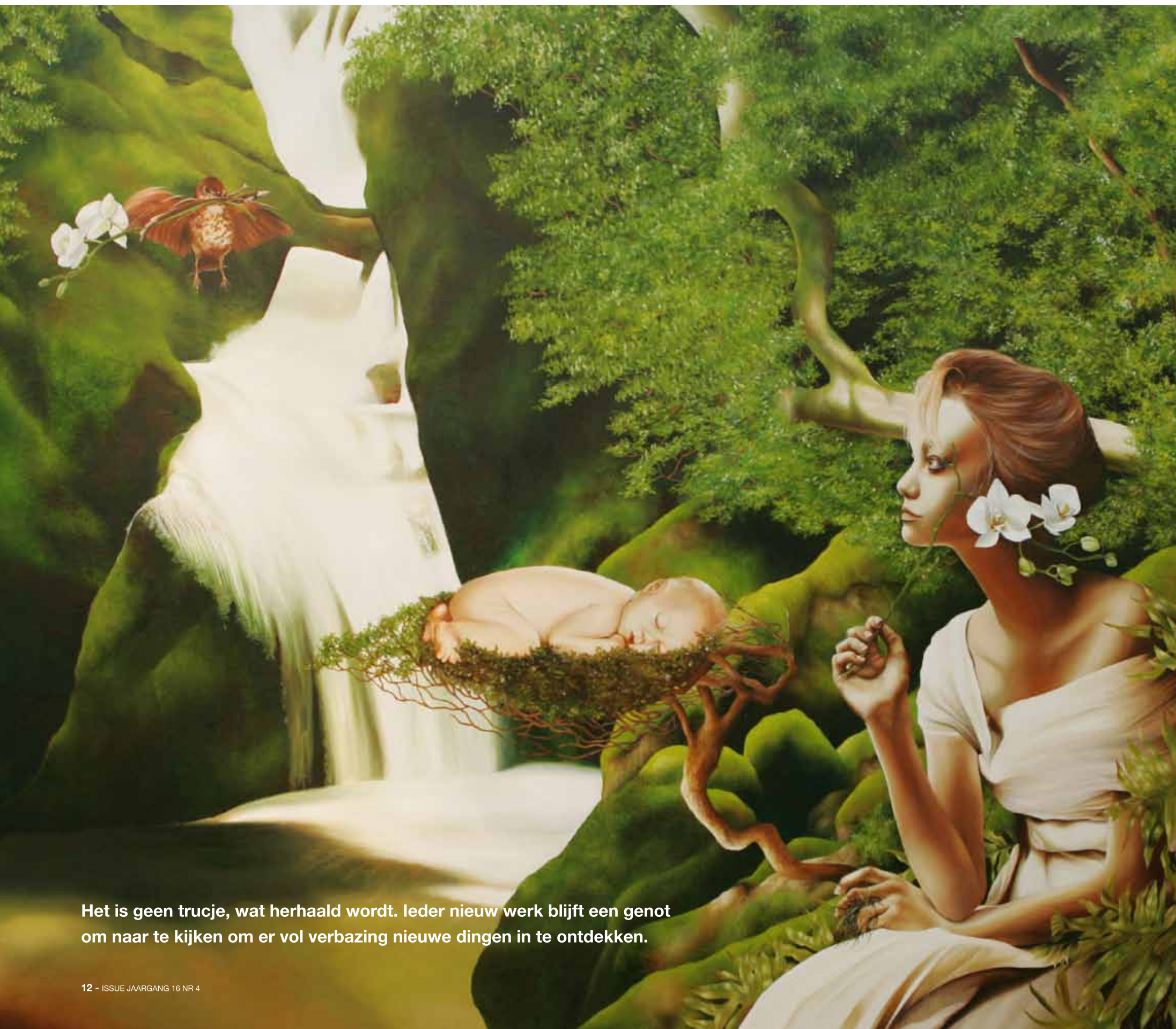

Een typische kunstenares is ze niet, voor zover die bestaan. Hélène Terlien is een knappe en intelligente vrouw, de zogenaamde shabby kunstenaarslook past niet bij haar. Misschien een tikje excentriek, vol humor en verzorgd tot in detail. Net als haar figuratieve werk, de magisch realistische schilderijen die je verbazing en waardering opwekken. Arian van der Hoeven van Galerie Très Art is met recht trots op de samenwerking met deze unieke kunstenares.

“Zelfs na een werkrelatie van bijna 10 jaar, sta ik iedere keer weer versteld van de nieuwe werken van Hélène. En dat vind ik echt bijzonder.” Legt Arian uit. “Het is geen trucje, wat herhaald wordt. Ieder nieuw werk blijft een genot om naar te kijken om er verbaasd nieuwe dingen in te ontdekken. Want hoe langer je naar een schilderij kijkt, hoe meer je er in ziet. En haar werken

zijn van een constante kwaliteit, dat is heel bijzonder. Hélène is echt een uniek mens! Het is een gedisciplineerde vakvrouw, ze heeft al veel klanten van Très Art gelukkig gemaakt. Ik ken verzamelaars die haar werk zelfs op de logeerkamer hebben hangen, omdat er nergens anders meer plaats is. Het werk van Hélène blijft groeien, ik verwacht veel van haar in de toekomst.”

Magisch Realisme door de ogen van Hélène Terlien

Het is geen trucje, wat herhaald wordt. Ieder nieuw werk blijft een genot om naar te kijken om er vol verbazing nieuwe dingen in te ontdekken.

Ik wil gewoon schilderen

Lachend hoort Hélène het gesprek aan. Instemmend beaamt ze de goede contacten met Arian. “Ik vind het erg fijn dat hij mij vrij laat. Ik wil gewoon schilderen. En als ik weet dat de verkoop bij hem ligt, kan ik me rustig toeleggen op mijn werk. Ik ben daarin mijn ergste baas, je kunt mij wel een workaholic noemen, denk ik. Daarbij laat ik me leiden door mijn gevoel en niet door commerciële drijfveren. Ik ben er absoluut niet mee bezig, of iets goed verkoopt. Nou, ja dat is niet helemaal waar. Gieren vind ik bijvoorbeeld hele mooie vogels.

Maar ik weet dat niet veel mensen daar gecharmeerd van zijn, die gebruik ik dan niet. Toch ga ik niet bewust door op een bepaald thema waarnaar veel vraag is in de markt. Die herhaling vindt ikzelf saai. De uitdaging ligt voor mij om iedere keer weer een stapje verder te gaan, mezelf te ontwikkelen. Nu ben ik bezig met andere perspectieven, een andere hoek als gezichtspunt nemen. Spelen met het effect van de ruimte. Mijn werk is mijn passie en daar is geen plek voor saaiheid en verveling.”

Symbolen zeggen zoveel meer als woorden

Kenmerkende thema's die vaak terugkomen zijn vrouwen, natuur, dieren, veelal paarden. Woon je midden in de natuur omringd door al die dieren?

“Nu je het zegt, dat is nog steeds wel een droom. Terugkeren naar Brabant, een huis in de natuur. Ik ben geboren in Breda, maar ik woon nu in Amsterdam. Het zijn voor mij onderwerpen die ik gebruik om een verhaal te vertellen. Het mooie aan deze symbolen is het gevoel dat zij oproepen. Van jongs af aan heb ik al een fascinatie voor mythes en legendes. Geschiedenis is een kadoetje voor mij. Ik lees erg veel, kijk veel documentaires, ik ben eigenlijk een informatie junkie. Als een spons neem ik het allemaal op, om later te gebruiken op het doek. De vrouwelijke vorm is voor mij als vanzelfsprekend, de rondingen en de emotie. Als model gebruik soms een vrien-

din, of mijn kinderen staan model voor ledematen. Ik hou wel van dieren maar zelf heb ik er geen tijd voor. Vrienden met paarden zien mij vaak langskomen, om te kijken. Eigenlijk is kijken mijn hobby. Daar kan ik geen genoeg van krijgen. Informatie verzamelen. De kracht en de beweging, edelheid die in de voorstelling van een paard samenkomt vind ik heel bijzonder. Eén object kan een heel verhaal vertellen. En dat verhaal kan voor iedereen anders zijn. Het liefst geef ik geen titel aan een doek. Een titel beperkt, bij voorkeur laat ik de toeschouwers, hun eigen verhaal aansluiten bij hetgeen ik heb neergezet. Zo raak je de emoties van velen.”

Eén object kan een heel verhaal vertellen. En dat verhaal kan voor iedereen anders zijn. Het liefst geef ik geen titel aan een schilderij. Een titel beperkt. Veel liever laat ik de toeschouwers hun eigen verhaal aansluiten bij hetgeen ik heb neergezet.

Vakvrouwschap

Hangt er thuis veel eigen werk, of doe je makkelijk afstand van een nieuw schilderij?

“Ik maak ongeveer 15 doeken per jaar. En af en toe vind ik het wel moeilijk om afstand te doen. Zodra ik mijn naam er onder heb gezet is het af, daarna zet ik een werk weg. Soms ben ik zelf verbaasd als ik er weer naar kijk hoe dicht het resultaat ligt bij mijn oorspronkelijke idee. Want dat is toch altijd afwachten. In mijn hoofd ontwikkelt zich een voorstelling, als het idee klaar is, ga ik de details invullen zoals de dessins van de stoffen bijvoorbeeld. Maar dan duurt het vaak nog ruim een maand voor het daadwerkelijk af is. Het is toch altijd weer een bijzondere ervaring wanneer ik bij het begin van een nieuw werk weer voor een maagdelijk doek zit. Ik ben altijd met meerdere werken tegelijk bezig, omdat de olieverf moet drogen. Maar hoe moeilijk afstand nemen ook is, er hangt weinig eigen werk thuis, daar heb ik meer hangen van bevriende kunstenaars. Als ik nu mijn favoriete schilderij zou moeten kiezen is het ‘Passing Time’.

Breda als Rode draad

Bijzonder is de rol van Breda die als rode draad door het leven van Hélène loopt. In 1960 werd zij geboren in Breda, voordat zij geadopteerd werd en opgroeide in Laren, heette ze Van Breda. Haar grote liefde kwam uit Breda en nu verovert ze met haar werk vanuit Zevenbergen niet alleen Breda en Brabant maar heeft zij ook internationaal succes. “Brabant heeft een bijzonder plekje in mijn hart, het zijn de hartelijke en gezellige mensen. Maar ook de ruimte en de natuur maken het speciaal. Ik voel mij hier thuis. Als geadopteerd meisje met een mengelmoesje van Afrikaans en Belgisch bloed heb ik mijn roots een plekje moeten geven. De vraag: Wie ben ik? kan ik voluit beantwoorden: Ik ben een gelukkige vrouw die van haar passie haar werk heeft kunnen maken. De wortels van mijn kinderen beginnen weer bij mij, zo is de cirkel weer rond.”

Bijzondere ontmoeting

Na de kennismaking met het werk van Hélène Terlien en de persoon achter haar fantastische schilderijen, kan ik me voorstellen dat u haar wilt ontmoeten. Dat kan! Op 28 november is zij aanwezig voor een speciale signeersessie bij Galerie Très Art in Zevenbergen. In de galerie zal tijdens het Issue event op deze zondag een uitgebreide overzichtstentoonstelling van haar werk te zien zijn.

Très Art

Hazeldonkse Zandweg 19
Zevenbergen
Tel. 0168 - 33 22 33
www.tresart.nl

Hélène Terlien

www.heleneterlien.com

Passing Time

De band tussen het meisje in het blauw en het paard, in dit geval een stuk speelgoed, laat zien hoe het meisje tijdens het opgroeien haar gevoelens en angsten deelt. Het is een relatie die leidt naar de volwassenheid van de ziel en het stille begrip tussen hen tweeën. Zij houdt het stuk speelgoed dicht tegen zich aan alsof zij daarmee de onontkoombare breuk, wanneer ze haar grip op de jeugd moeten laten gaan en de stap zal gaan zetten in de volwassenheid met de bijbehorende regels en verantwoordelijkheden. Ze is zich er van bewust dat de tijd voortschrijdt en de veranderingen die het het zich meebrengen steeds dichterbij komen. Tijd stopt voor niemand, dus rest ons niets anders dan... Passing Time.

